ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ 1946
ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΧΡΟΝΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 3
ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ : ΔΗΜ. ΚΑΛΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ (ΠΗΓΑΔΑΚΙ)
ΤΗΛΕΦΩΝΟ : 2 - 86 — ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΔΡ. 100

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΔ

Η ΑΓΡΟΤΙΑ

«Ὑπάρχει στὴ χώρα μας μιὰ τάξη, ἡ ἀγροτικὴ τάξη ποὺ εἶνε κολοσσιαία. Ἂν ποῦμε πῶς ἡ τάξη αὐτὴ δὲ μπορεῖ νὰ συνειδητοποιηθεῖ σοσιαλιστικά, εἶνε τὸ ἴδιο σὰ νὰ λέμε πῶς σοσιαλισμὸς δὲ μπορεῖ νὰ γίνει στὴν Ἑλλάδα.

ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΤΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΑΠΟΚΡΙΤΙΚΑ

Ἂς μᾶς ἐπιτρέψει ὁ συντάχτης τῆς καλῆς μας «Ἐλ. Λέσβου» νὰ τὸν πληροφορήσουμε ὅτι ἡ δημοσιογραφία, ὅπως καὶ ἡ πολιτική, δὲν εἶνε ἁπλῆ αἰσθηματολογία. Γιὰ τὴν αἰσθηματολογεῖς δὲν χρειάζεται ἄλλο παρὰ νὰ στήνεις αὐτὶ στοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς. Ἂν τὸ καθῆκον μας—ἀπὸ τὴ στήλη τούτη—ἦταν ἔτσι ἁπλό, θὰ ἀφήναμε καὶ μεῖς τὸν ἑαυτό μας νὰ παρασυρθεῖ στὴν μέθη τοῦ ἐρωτικοῦ πυρετοῦ, ποὺ ἀναμφισβήτητα ἐπροκάλεσε στὸ δημοκρατικὸ λαὸ τῆς Ἑλλάδος ἡ τόσο ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ τῆς σημερινῆς κατάντιας του, ὅπως τὴν ἔδωσε στὸ συμβούλιο τῶν Η.Ε. ὁ Βισίνσκυ.

Δὲν τὸ ξεχάσαμε, οὔτε μποροῦμε νὰ τὸ ξεχάσουμε, ποῦ ξεκαλοκαιριάσαμε πέρυσι. Καὶ πῶς καὶ ΓΙΑΤΙ! Αὐτός, μονάχα, ὁ λόγος θ' ἀρκοῦσε ν' ἀνοίξει διάπλατα τὴν πόρτα γιὰ νὰ φανεῖ ὁ «μυχὸς τῆς καρδίας μας,» ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἐπάνω ἀπὸ ὅλα ἡ εὐθύνη καὶ ἡ ἐπιτακτικὴ ἐντολὴ τοῦ καθήκοντος τοῦ πολιτικοῦ στοχαστῆ, ποὺ παρατηρεῖ, ἐρευνᾶ καὶ κρίνει, μὲ ρεαλιστικὴ ἐνατένιση, τὴν πραγματικότητα. Τὰ ὅρια τῆς πραγματικότητας αὐτῆς ἁπλώνονται πολὺ πιὸ πέρα ἀπ' τὸν ἑαυτό μας, πολὺ πιὸ πέρα ἀπ' τὸ ἐθνικό, πολιτικὸ καὶ γεωγραφικὸ περιβάλλον μας. Δὲ μποροῦμε νὰ τὴν ἀγνοοῦμε. Καὶ γιὰ νὰ τὴν κατανοήσουμε χρειάζεται ψυχρὴ κι' ἀνεπηρέαστη παρατήρηση, μελέτη καὶ σκέψη.

* * *

Καὶ τώρα στὸ θέμα: —Δὲν ἀμφισβητήσαμε ποτὲς τὸ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ λαό της. Ἀπεναντίας, σὲ πολὺ πρόσφατο παρελθόν, ὅταν ξαπολύθηκε ἡ γνωστὴ συκοφαντικὴ ἀντισοβιετικὴ σταυροφορία ἀπ' τοὺς κύκλους τῆς μοναρχοφασιστικῆς ἀντίδρασης, εἴμαστε οἱ πρῶτοι — βλέπε σειρὰ φύλλων τοῦ «Σοσιαλιστῆ»— ποὺ καταπολεμήσαμε τὴ συκοφαντία μὲ ντοκουμέντα ἀκαταμάχητα, ἀπ' τὴ μικρὴ τούτη ἐπαρχιακή μας γωνιά. Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ρωσσίας ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει. Ἀλλὰ ἐκδηλώνεται ὅπου καὶ ΟΤΑΝ ταυτίζεται μὲ τὰ στρατηγικά της συμφέροντα. Ἡ Ρωσσικὴ πολιτική, σήμερα, δὲν ρωμαντικεύεται καὶ δὲν πλατωνίζει. Εἶνε ἡ ρεαλιστικὴ πολιτικὴ μιᾶς μεγάλης χώρας ποὺ προσπαθεῖ νὰ κατοχυρώσει τὴν ἀσφάλειά της ἀπὸ παντοῦ. Ἀναζητεῖ «θέσεις» ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Ἔχει ἐξασφαλίσει τὰ δυτικά της σύνορα, ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ὁ δυτικὸς ἀνταγωνισμὸς τῆς εἶχε κατασκευάσει τὴν περίφημη «ὑγειονομικὴ ζώνη» του. Ζητεῖ, τώρα νὰ ἐξασφαλισθεῖ καὶ ἀπὸ τὸ νότο. Καὶ ρωτοῦμε: Σύμφωνα μὲ ποιὰ ἀρχὴ τοῦ ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ,μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικεῖ . . . ἀποικίες; Ἡ Τριπολίτιδα καὶ ἡ Κυρηναϊκὴ γιὰ τὴ σοβιετικὴ Ρωσσία δὲν εἶνε ἀποικίες. Εἶνε στρατηγικὲς θέσεις!

Ποιὸς μπορεῖ νὰ κατηγορήσει τὴ Σοβιετικὴ Ρωσσία, γιατί, κάτου ἀπ' τὴν πίεση τῶν διεθνῶν συνθηκῶν, παραβλέπει τὰ σοσιαλιστικὰ δόγματα, προκειμένου νὰ ὁλοκληρώσει τὸ ἀμυντικό της σύστημα; Ὁ ἴδιος ὁ Λεὼν Μπλοὺμ ἔγραψε: «Δὲ μπορῶ νὰ κατηγορήσω τὴ Ρωσσία γι' αὐτό, γιατὶ θυμᾶμαι ἐκεῖνα ποὺ τῆς ἐσκάρωσαν!».

* * *

Γράφαμε στὸ προηγούμενο φύλλο μας ὅτι ὁ βαθύτερος σκοπὸς ποὺ ἐπεδίωξεν ἡ σοβιετικὴ διπλωματία μὲ τὴν ἀνακίνηση τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, δὲν «εἴτανε στενὰ ἐντοπισμένος μέσα στὸ μικρὸ πλάτος τῶν ἑλληνικῶν ὁριζόντων» ἀλλὰ «ἀπώτερος». Δὲν ἔχει καμιὰ χρονολογικὴ σημασία αὐτὸ τὸ «ἀπώτερος». Ὁ ἐαμικὸς σχολιαστής, δίνοντάς του χρονολογικὴ σημασία, μᾶς παρενόησε. Καὶ τὰ συμπεράσματά του βασίζονται πάνω σ' αὐτή, τὴν παρανόηση. Ἑπομένως, «οὐ χρῆζουσιν» ἀπαντήσεως.

Θὰ προσθέσουμε, ὡς τόσο, μερικὰ γιὰ τὴ «θέση» ποὺ πήραμε ἀπάνω στὸ ζήτημα καὶ ποὺ, κατὰ τὴ γνώμη τοῦ σχολιαστῆ μας, ἀποτελεῖ «ἐμπόδιο στὴν ἀνάπτυξη τοῦ δημοκρατικοῦ ἀγώνα τοῦ λαοῦ μας».

Κ' ἐδῶ διαφωνοῦμε: Ἕνας ἀγωνιζόμενος λαὸς πρέπει νὰ ὁπλίζεται μὲ τὴν ἀλήθεια, μὲ ὁλόκληρη τὴν ἀλήθεια. Οἱ παραισθήσεις καὶ οἱ αὐταπάτες καὶ οἱ ὑπερβολὲς στὴν ἐκτίμηση τῶν πραγμάτων καὶ τῶν γεγονότων μπορεῖ νὰ προκαλοῦν «ἐφήμερους» ἐνθουσιασμοὺς ἀλλὰ καταλήγουν σὲ ἀπογοητεύσεις, σὲ ἠθικὲς πτώσεις καὶ αὐτὲς εἶνε ποὺ λιγοστεύουν τὸ κουράγιο καὶ χαμηλώνουν τὸ ἀγωνιστικό του φρόνημα. Ἕνας ἀγωνιζόμενος λαὸς πρέπει νὰ προχωρεῖ ἐμπρός, μὲ τόλμη καὶ αὐτοπεποίθηση, νὰ μὴν παρασύρεται ἀπὸ μονόπλευρες προκαταλήψεις καὶ νὰ ἀναζητεῖ τὰ ἠθικά του στηρίγματα, ὄχι στὰ συνθήματα καὶ στὶς παρορμήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ στὸ ἀνεξάντλητο ἀπόθεμα τῆς πίστης του πρὸς τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνα του.

Τί μᾶς ἀπέδειξε ἡ πρόσφατη ἱστορία μὲ τὸ —γιὰ τοὺς πολλοὺς— ἀπροσδόκητο καὶ μυστηριῶδες τέρμα της; Ὅτι ἡ λύση τοῦ ἑλληνικοῦ ἐξωτερικοῦ προβλήματος δὲν ἦταν θέμα ΔΙΑΦΩΝΙΑΣ ἀλλὰ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ τῶν μεγάλων Δυνάμεων. Ἡ προσπάθεια τῆς Ἑλλάδας —μονόπλευρη ἐκ τῶν ἄνω, μονόπλευρη ἐκ τῶν κάτω— βοήθησε ἢ παρεμπόδισε τὴν προσέγγιση;

Θ. ΛΕΥΚΙΑΣ

«Τὸ σύνθημά μας εἶνε: ΟΜΑΛΟΤΗΤΑ—ΔΟΥΛΕΙΑ! Ὄχι ΒΙΑ—Ὄχι ΑΙΜΑ!»

Α. ΣΒΩΛΟΣ

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΚΑΙ ΑΛΥΤΟ!

ΑΓΓΛΙΑ - ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΡΩΣΣΙΑ - ΕΛΛΑΔΑ

[Τὸ παρακάτω ἄρθρο γράφηκε τὸν περασμένο Ὀκτώβρη. Ὁ συγγραφεύς του, διάσημος ἄγγλος δημοσιολόγος καὶ Ἐργατικὸς βουλευτής, ἀναλύει σ' αὐτὸ τὸ περίπλοκο ζήτημα τῶν ἀγγλοσοβιετικῶν σχέσεων ποὺ τελευταῖα, μὲ ἀφορμὴ τὸ ἑλληνικὸ ζήτημα καὶ τὴ σοβιετικὴ προσφυγὴ στὸ Συμβούλιο τῶν Ἡν. Ἐθνῶν, προσέλαβε ἔνταση καὶ τραχύτητα τόσο ἀνησυχαστική. Τὸ ἄρθρο, μολονότι γράφηκε πρὸ μηνῶν, διατηρεῖ ὅλη τὴν ἐπικαιρότητά του.]

Πιστεύω ὅτι θὰ σᾶς φαίνεται παράξενο, ὅπως φαίνεται καὶ σὲ μένα, ὅταν ἀκοῦτε νὰ γίνεται τόσος λόγος γιὰ τὶς ἀσυμφωνίες μεταξὺ τῆς χώρας μας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας. Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς τὶς φῆμες προῆλθαν ἀπὸ τὴ διάσκεψη τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ποὺ συνῆλθε στὸ Λονδῖνο. Ἡ διάσκεψη αὐτὴ ἦταν οὐσιαστικὰ συνεδρίαση τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὅπου ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ρωσσία εἶνε οἱ πρεσβύτεροι τῆς ὁμάδος τῶν Πέντε Μεγάλων.

Αὐτό, βέβαια, δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ρυθμίζονται ὅλα ἀπὸ τοὺς μεγάλους. Ἀπεναντίας, πρέπει ν' ἀντιληφθοῦμε ὅτι ἔχουμε πολλὴν ἀνάγκη τῆς συνεργασίας τῶν μικρῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ κόσμου. Κυρίως, ὅμως, πρέπει νὰ σκεφθοῦμε πῶς θὰ μείνουμε φίλοι καὶ θὰ συνεργασθοῦμε μὲ τοὺς ἰσχυροὺς μας συντρόφους: Τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση.

Πρέπει, προπαντὸς ν' ἀντιληφθοῦμε ὅτι ἡ θέση μας εἶνε πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τὴ δική τους. Ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ρωσσία μποροῦν νὰ παραβληθοῦν μὲ σφιγμένες γροθιές. Κάθε μιά τους εἶνε ἕνας συμπαγὴς ὄγκος ἀπὸ ὑλικὴ δύναμη καὶ πόρους συγκεντρωμένους κάτω ἀπὸ μιὰ ἐξουσία. Ἡ Βρεττανικὴ Κοινοπολιτεία μοιάζει, μᾶλλον, μὲ ἀνοιχτὸ χέρι. Εἶνε ἕνας κόσμος μέσα στὸν κόσμο, σκορπισμένος στὶς ἑφτὰ θάλασσες καὶ στὶς πέντε ἠπείρους . .

. . . . . .

Τώρα ἂς ἐξετάσουμε τὶς σχέσεις μας μὲ τοὺς δυὸ μεγάλους ἀρχίζοντας ἀπ' τὴν Ἀμερική. Τὸ ζήτημα τῆς δυνάμεως, εὐτυχῶς, δὲν μᾶς ἀνησυχεῖ καὶ κανεὶς στὴ χώρα μας δὲν χάνει τὸν ὕπνο του, ἐπειδὴ ὁ ἀμερικάνικος στόλος εἶνε μεγαλείτερος ἀπ' τοὺς στόλους τοῦ κόσμου ἑνωμένου ἢ ἐπειδὴ ἡ ἀμερικάνικη ἀεροπορία εἶνε ἐξ ἴσου πανίσχυρη. Ὑπάρχει, ὅμως, μιὰ ἰδεολογικὴ διαφορὰ μεταξύ μας. Οἱ Ἀμερικάνοι μετὰ τὸν τερματισμὸ τοῦ πολέμου κατήργησαν ὅλους τοὺς ἐλέγχους καὶ ξαναγύρισαν στὸν ἄκρατο καπιταλισμό. Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ἀποφάσισε, στὶς τελευταῖες ἐκλογές, νὰ προχωρήσει πρὸς τὴ σοσιαλιστικὴ οἰκονομία. Ἡ αἰφνίδια διακοπὴ τῆς «ἐκμισθώσεως καὶ δανεισμοῦ» ἦταν ἡ συνέπεια. Ὅλα αὐτά, ὅμως, δὲν δημιουργοῦν ἀνησυχίες. Τὸ γεγονὸς ὅτι εἴμαστε καὶ οἱ δυὸ δημοκρατίες, μὲ τὴν ἴδια ἀντίληψη περὶ πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἐλευθερίας τοῦ λόγου, διευκολύνει τὴ συνεργασία μας καὶ τὴ συνεννόηση.

Ποιές, ὅμως, εἶνε οἱ σχέσεις τῆς χώρας μας μὲ τὸ δεύτερο μεγάλο σύντροφο; Κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ περασμένου αἰῶνα, ἡ Ρωσσία ἐθεωρεῖτο σὰν ὁ ὑπ' ἀριθ 1 ἐχθρὸς τῆς Βρεττ. αὐτοκρατορίας. Ὅλη μας ἡ πολιτική, ἐκείνη τὴν ἐποχή, ἀπέβλεπε στὸ μποτιλιάρισμα τῆς Ρωσσίας στὴ Μαύρη Θάλασσα καὶ στὴν ἀπομάκρυνσή της ἀπ' τὴ Βαλκανική. Ἔτσι μεταχειριζόμαστε πάντα τὴν Ἑλλάδα σὰν ἀγγλικὸ στρατηγικὸ προπύργιο ἐνάντια στοὺς Ρώσσους. Ὑποποστηρίζαμε τὴν Τουρκία γιὰ νὰ κρατεῖ κλειστὰ τὰ Δαρδανέλλια. Μόλις στὰ 1907 ἡ χώρα μας ἐγκατέλειψε τὴν ἐχθρότητα ἔναντι τῆς Ρωσσίας καὶ ἔκανε μαζί της συμφωνία, ποὺ οὐσιαστικὰ ἦταν συμφωνία ἐνάντια στὴ Γερμανία. Ἔτσι, τὸ μόνο ποὺ συνέδεσε τὶς δυὸ χῶρες μας ἦταν ἡ ἐχθρότητα κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Αὐτὸ συνέβη καὶ στοὺς δυὸ πολέμους. Τώρα πιὰ τέλιωσε ὁ πόλεμος, προβάλλει τὸ ζήτημα: τί κοινὸ σκοπὸ μποροῦμε νὰ βροῦμε ποὺ θὰ μπορεῖ νὰ δημιουργήσει ἀνάμεσα σὲ μᾶς καὶ τοὺς Ρώσσους συμμάχους τὴν εἰρήνη; Εἶνε ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ βροῦμε ἕναν τέτοιο κοινὸ σκοπό. Γιατί, ἡ Ρωσσία παρουσιάστηκε πάλι στὴν παγκόσμια πολιτική. Καὶ εἶνε, σήμερα, παγκόσμια δύναμη περίπου πέντε φορὲς ἰσχυρότερη ἀπ' τὴν τσαρικὴ Ρωσσία. Εἶνε, σχεδὸν δυὸ φορὲς μεγαλείτερη ἀπ' τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Εἶνε πιὸ πλούσια σὲ φυσικοὺς πόρους. Ἔγινε μεγάλη βιομηχανικὴ δύναμη. Ὁ πληθυσμός της εἶνε τώρα 170 ἑκ. καὶ πληθαίνει κατὰ 3 ἑκ. τὸ χρόνο. Θὰ ζοῦν πολλοὶ ἀπὸ μᾶς ὅταν θὰ ὑπάρχουν 300 ἑκ. σοβιετικοὶ πολίτες.

Στὴν τελευταία διάσκεψη τῶν Ὑπουργῶν, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔδειξε πὼς ἐνδιαφέρεται ν' ἀποχτήσει ἐλεύθερη καὶ ἀσφαλῆ ἔξοδο στὴ Μεσόγειο καὶ ἐγγυήσεις ἐνάντια σὲ «δυναμικοὺς» συνασπισμοὺς στὴν Ἐγγὺς καὶ Μέση Ἀνατολή. Ὅπως φαίνεται, οἱ ἀξιώσεις της δὲν εἶνε διαφορετικὲς ἀπ' τὶς ἀξιώσεις τῆς Τσαρικῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶνε πολὺ δυνατότερη ἀπὸ τὴν Τσαρικὴ Ρωσσία κι' ὁ κόσμος πολὺ στενότερος ἀπὸ οἰκονομικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἄποψη. Αὐτὸ σημαίνει πὼς αὐτὲς οἱ ἀξιώσεις δημιουργοῦν πλῆθος πολύπλοκα ζητήματα.

Ἡ Μεσόγειος καὶ ἡ Ἐγγὺς Ἀνατολὴ εἶνε ταὐτόχρονα μέρος τῶν ζωτικῶν συγκοινωνιακῶν γραμμῶν τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὸ σκαλοπάτι τῆς πίσω πόρτας τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης.

Τὸ πρόβλημα εἶνε πὼς θὰ συνδυάσουμε στὴν περιοχὴ αὐτὴ τὶς ἀγγλικὲς καὶ τὶς ρωσσικὲς ἀπόψεις, ἀνάγκες καὶ σχέσεις. Τὸ ζήτημα εἶνε ἂν θὰ ξαναγυρίσουμε στὶς ἀντιλήψεις τοῦ περασμένου αἰώνα γιὰ ἰσορροπία δυνάμεων ἢ θὰ προσπαθήσουμε νὰ συγχωνεύσουμε τὶς ἀγγλοσοβιετικὲς δυνάμεις. Αὐτὸ σημαίνει πὼς θὰ ἔπρεπε νὰ συμφωνήσουμε μὲ τοὺς κυριώτερους συντρόφους μας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Μαύρης θάλασσας καὶ τῆς Μεσογείου.

Στὴν Εὐρώπη ἀντιμετωπίζουμε τὸ ἴδιο δίλημμα. Ἡ πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε τὴ διατήρηση ἰσορροπίας δυνάμεων σὲ μία Εὐρώπη χωρισμένη σὲ δυτικὴ καὶ ἀνατολικὴ ζώνη, ἢ πρέπει νὰ καταβάλουμε ἀποφασιστικὲς καὶ ἐπίμονες προσπάθειες γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀγγλοσοβιετικῆς συμμαχίας καὶ τῆς συμφωνίας τοῦ Βερολίνου. Αὐτὸ σημαίνει πὼς πρέπει νὰ ἐπεξεργασθοῦμε καὶ νὰ ἐφαρμόσουμε μαζὶ μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἕνα εἶδος κοινῆς πολιτικῆς γιὰ τὴν ἕνωση καὶ τὴν εἰρήνευση τῆς Εὐρώπης. Ἐδῶ, ὅμως, προσκρούουμε σ' ἕνα ζήτημα ἰδεολογικό. Δηλαδή, τὴ σύγκρουση μεταξὺ ἀγγλικῆς καὶ σοβιετικῆς ἀντιλήψεως περὶ τῆς φύσεως τῆς δημοκρατίας.

Μποροῦμε νὰ ἐπιτύχουμε σὲ ἐπαρκῆ βαθμὸ κοινοὺς πολιτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς σκοποὺς ποὺ θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ ἐφαρμόσουμε κοινὴ διεθνῆ πολιτική. Μερικοί, στὴ χώρα μας, πιστεύουν ὅτι ἡ διαφορὰ τῆς σοβιετικῆς ἀπ' τὴν ἀγγλικὴ ἄποψη, περὶ δημοκρατίας, εἶνε ζήτημα ἠθικό, πάνω στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ πάρουμε θέση σὰν ζήτημα ἀρχῆς. Ἄλλοι ἀμφιβάλλουν ἂν πρέπει νὰ ἐξετασθεῖ σὰν ζήτημα ἀρχῆς ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὴν ἀγγλικὴ δημοκρατία στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴ ρωσσικὴ δημοκρατία, στὰ ἄλλα Βαλκάνια.

Αὐτὰ εἶνε μὲ γενικὲς γραμμὲς τὰ προβλήματα τῆς παγκόσμιας πολιτικῆς. Τὸ μόνο βέβαιο εἶνε ὅτι οἱ σημερινὲς δυσκολίες μας προέρχονται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κοινοὶ σκοποὶ τοῦ πολέμου δὲν μᾶς ἑνώνουν πιά. Πολλοὶ λένε πὼς πρέπει νὰ κάνουμε τοὺς σκοποὺς τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς πιὸ δημιουργικούς, ἂν ἡ χώρα μας θέλει νὰ εἶνε ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀνθρωπότητας στὸ δρόμο τῆς Εἰρήνης, ἀντὶ νάναι ὁ μικρότερος τῶν τριῶν Μεγάλων, ποὺ ἀναζητεῖ θέση γιὰ τὸν ἄλλο παγκόσμιο πόλεμο.

Κ. ZILLIACUS

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

I

Εἴδατε λοιπὸν τί λαμπρὴ ποὺ εἶναι ἡ οἰκονομικὴ συμφωνία τοῦ Λονδίνου καὶ τί πρωτότυπη καὶ περισπούδαστη ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση ποὺ μᾶς δίνουν οἱ μεγάλοι μας φίλοι καὶ προστάτες καὶ σύμμαχοι; Θαῦμα! Στὸν οὐρανὸ τὴ γυρεύαμε καὶ τὴ βρήκαμε στὸ Λονδῖνο, καλὲ στὸ Σίτυ!

Μπράβο κ. Τσουδερὲ καὶ κ. Καρτάλη! Χρυσοὶ ἄνθρωποι καὶ οἱ δυό. Κ' ἕνα μεγάλο, τρίσβαθο εὐχαριστῶ στὸν κ. Μπέβιν, τὸ μαθητὴ τοῦ Μπάϋρον, τὸν ἔνθερμο καὶ ἀδυσώπητο ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπέρμαχο τῶν ἑλληνικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων, ποὺ τόσο μᾶς βοήθησε σ' αὐτὴ τὴ συμφωνία, ὅπως τόσο συγκινημένος διαδηλώνει καὶ εὐγνωμονεῖ ὁ κ. Σοφούλης.

Διάβασα τὸ ἄρθρο τοῦ καθηγ. Ἀγγελοπούλου στὴ «Μάχη»— εἰδικό, μὰ καθαρὸ καὶ δραματικὸ στὴν ἁπλότητά του, μὲ τὸ τραγικὸν ἐπιμύθιον! Διάβασα καὶ τοῦ Καραγιώργη στὸ «Ρίζο» — ἱλαροτραγωδία σαιξπηρική, μὲ πρόλογο τοῦ Σάϋλωκ. Αὐτὸς ὁ κουκουὲς — ὄχι βέβαια ὁ Σάϋλωκ — εἶναι ἡ ἀδυναμία μου. Καὶ πιστεύω νὰ μὴν τοῦ πέφτει βάρος ὁ θαυμασμὸς ἑνὸς διασπαστῆ, μαυρομετωπίτη, σοσιαλπαράξενου.

Μὰ ἂς κοιτάξουμε τὴ συμφωνία.

Τὸ Μάρτη τοῦ 1944 τὸ κάλυμμα τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδας ἦταν συνολικὰ περίπου 63 ἑκατομ. χάρτινες λίρες. Ἀπὸ τὸ ποσὸ αὐτό, ποὺ τὸ μεγαλύτερο μέρος του βρίσκεται στὴν Ἀγγλία καὶ τοῦ ὑπολοίπου ἀγγοεῖται ἡ τύχη, ἢ μᾶλλον ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, «ἀποδεσμεύεται» ἕνα ποσὸ 15 ἑκατ. ποὺ κι αὐτὸ δὲν τίθεται στὴ διάθεση τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδας, ἀλλὰ κατατίθεται στὴν Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας, ποὺ θὰ ἔχει τὸ λόγο της γιὰ τὸ πῶς θὰ διατίθεται. Ἡ Μεγάλη πρόνοια! Σ' αὐτὰ τὰ 15 ἑκ. λίρες προσθέτει καὶ ἡ γηραιὰ φίλη μας Ἀγγλία ἀφιλοκερδῶς καὶ γενναιοφρόνως ἄλλα 10 ἑκ. γιὰ νὰ σταθεροποιήσουν μαζὶ τὸ νόμισμά μας. Κουβαρνταλίκια!

Κι ὁ κοινὸς ἄνθρωπος, λέει ὁ σ. Αγγελόπουλος, ἀναρωτιέται παράξενα κι ἀναζητᾶ κάποια ἀπάντηση. Καλά: α) τί γίνεται μὲ τὸ ὑπόλοιπο μέρος τοῦ καλύμματος τῆς Τραπ. τῆς Ἑλλάδας; Δὲν ὑπάρχει; Χάθηκε; Ἀποτελεῖ δάνειο πρὸς τὴν Ἀγγλία; β) τί εἶδους δάνειο εἶναι αὐτὴ ἡ πίστωση τῶν 10 ἑκ. λιρῶν; Ἂν τὸ «λαβεῖν» τῆς Ἑλλάδας εἶναι, ὅπως κολακευόμαστε νὰ πιστεύουμε, μεγαλύτερο τῶν 15 ἑκ. λιρῶν, τότε ἡ πίστωση αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ «δάνειο». Εἶναι μιὰ πληρωμὴ ἔναντι τοῦ χρέους. Γιατί ὅμως στὴ συμφωνία πῆρε αὐτὴ τὴ μορφὴ τῆς «πιστώσεως» καὶ μάλιστα μὲ τὴν ὑποχρέωση τῆς ἐπιστροφῆς σὲ δέκα ἐτήσιες δόσεις; ἔ, γιατί;

Μὰ μοῦ φαίνεται πὼς κι ὁ κοντόθωρος καθηγητὴς κι ὁ κοινός του ἄνθρωπος (καὶ τί σχέση ἔχουν, παρακαλῶ, οἱ «κοινοὶ ἄνθρωποι» μ' αὐτὰ τὰ πράματα; χαρά στο!) δὲν ἀντιλαμβάνονται ἕνα πρᾶγμα ἁπλούστατο, τὴ στοργὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς μεγάλης μας θείας καὶ κηδεμόνισσας, μὴν τυχὸν πάρουμε τὰ ψιλὰ στὰ χέρια μας καὶ τά... ψιλοκοπανήσουμε. Γι αὐτὸ καλύτερα νὰ εἴμαστε καὶ δεμένοι καὶ χρεωμένοι. Ἀμέ;

Τὸ ἴδιο κάνει καὶ μὲ τὶς ἰδιωτικὲς καταθέσεις, ἄλλα 60 - 70 ἑκατ. λίρες, ἐφοπλιστικά, ἀσφάλιστρα ναυτεργατῶν κ.τ.λ. Κι ὅλα αὐτά, λένε, ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια, χωρὶς καμμιὰ ὑποχρέωση, οὔτε τόκους, οὔτε τίποτα. Μὰ βέβαια, διάβολε, δὲν εἶναι ἀρκετὸ ποὺ μᾶς τὰ φυλάει; Μωρέ, τί 'ναι τοῦτοι οἱ Ἕλληνες; Τί γκρινιάρηδες καὶ τζαναμπέτηδες;

Μὲ πιάνει, ποὺ λέτε, ὁ «κοινός μας ἄνθρωπος», αὐτὸ τὸ νέο φροῦτο, καὶ μὲ ρωτᾶ, γεμάτος ἀλλόκοτη ἀπορία:

— Μὰ δὲ μοῦ λέτε, στὸ Θεό σας, ἡ Ἀγγλία μᾶς δανείζει, ἢ ἐμεῖς δανείζουμε στὴν Ἀγγλία;

Δὲν καταλαβαίνει ὁ ἔρμος ἀπὸ προστασία, ἀπὸ κηδεμονία, ἀπὸ στοργή, ἀπὸ ζηλότυπη ἔγνια, ἀπὸ ρωμαντικό, βυρωνέιον ἔρωτα..... Πρέπει νὰ τοῦ δώσω νὰ καταλάβει.

ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Ὕστερα ἀπ' τὴν τροπὴ ποὺ πῆραν, τὸ μῆνα τοῦτο, τὰ ἐσωτερικά μας πράγματα, ἕνας ἀέρας ἀνησυχίας πνέει πάνω ἀπὸ τὴ χώρα, ποὺ ὁλοένα καὶ δυναμώνει. Κάθε φιλήσυχος ἄνθρωπος ἀναρωτιέται: ποῦ τραβᾶμε; Καὶ ἡ ἀπογοήτευση βαλαντώνει τὶς ψυχὲς καὶ σφραγίζει τὰ πρόσωπα. Διότι ἔχει ἀποδειχθεῖ πιὰ ὅτι ἡ κυβέρνηση τοῦ «δημοκρατικοῦ κέντρου» δὲν ἦλθε γιὰ νὰ πραγματοποιήσει κανένα ἀπ' τοὺς τιμίους πόθους τοῦ λαοῦ ποὺ ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀπὸ δημοκρατικὴ ὁμαλότητα καὶ τάξη, γιὰ νὰ δουλέψει, νὰ ὀρθοποδίσει, ν' ἀναστηλώσει τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία του.

Ὁ λαὸς ἔχει ταλαιπωρηθεῖ φριχτὰ ὅλη—ἕνας χρόνος καὶ πέρα—τὴν περίοδο τῆς κραιπάλης καὶ τῆς ἀκολασίας τῶν ὑπηρεσιακῶν κυβερνήσεων καὶ βλέπει μὲ ἀηδία καὶ ἀγανάχτηση ὅτι καὶ τούτη ἡ κυβέρνηση τὸν μορφίνισε μὲ γοητευτικὲς προγραμματικὲς ἐπαγγελίες, γιὰ νὰ καθίσει στὴν πλάτη του καὶ νὰ συνεχίσει τὸ καταστροφικὸ ἔργο τῶν προκατόχων της.

Τὸ πρόβλημα ποὺ μπαίνει σήμερα στὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ δὲν εἶνε ἂν θὰ τελιώσει καὶ πότε τὸ ψυχικό του καὶ τὸ βιωτικό του μαρτύριο, ἀλλὰ τὸ ΠΩΣ θὰ τελιώσει.

ΠΩΣ θὰ βγεῖ ἀπὸ τὸ σημερινὸ χάος ποὺ κάθε μέρα ἐπιδεινώνεται. ΠΩΣ θὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπ' τὴ φριχτὴ συναυλία τῶν κραυγῶν τοῦ μίσους καὶ τῶν συνθημάτων ἀλληλεξοντώματος ποὺ παραλύνει τὰ νεῦρα του καὶ μαραίνει τὸν πόθο καὶ τὴ λαχτάρα του γιὰ τὴν ἐξασφάλιση ἡσυχίας, δουλειᾶς καὶ ὑποφερτῶν ὅρων ζωῆς. Πῶς θὰ σωθεῖ ἀπὸ τούτη τὴν κόλαση, στὴν ὁποία τὸν ἔρριξε μιὰν ἀδυσώπητη μοῖρα, ποὺ θέλει νὰ θρέφεται μὲ τὸ αἷμά του καὶ μὲ τ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΣΟΦΟΥΛΗΣ καὶ ἡ σαραντα-πλόκαμη κυβέρνησή του ἀπειλοῦν νὰ κάνουν τὶς ἐκλογές... ἐρήμην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μὲ καταλόγους κάλπικους. Μὲ τρομοκρατία ἀχαλίνωτη. Μὲ τὶς φυλακὲς γεμάτες. Μὲ τὰ κορφοβούνια γεμᾶτα. Φυσικά, λίγοι πιστεύανε στὰ σοβαρὰ ὅτι θὰ ἦταν συνεπεῖς στὶς ἐπαγγελίες του γιὰ ἰσοπολιτεία καὶ ὁμαλότητα καὶ κάτι ἄλλα τέτοια, ποὺ χρησιμεύανε γιὰ νὰ τρικλοποδιαστεῖ ὁ Βούλγαρης καὶ ὁ Κανελλόπουλος καὶ νὰ βολευτεῖ «ἐπὶ τῆς πρωθυπουργικῆς ἕδρας» ὁ Ζάρο-ἀγᾶς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

ΕΧΟΥΜΕ ΣΑΦΗ δείγματα ποὺ πείθουν ὅτι τὸ νεραϊδογέννητο δημοκρατικὸ «κέντρον» τραβᾶ «ὁλοταχῶς» πρὸς τὴ μεταμόρφωσή του σὲ μοναρχοφασιστικὸ «δεξιὸ κέντρον». Οἱ μαγγανεῖες τοῦ μακαριωτάτου Ἀντιβασιλέως ἄρχισαν νὰ κάνουν τὸ θᾶμα τους. Δεῖγμα πρῶτο: Ἡ ἐγκατάλειψη τοῦ νόμου γιὰ τὸ ξαγκάθιασμα τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Δεῖγμα δεύτερο: Ἡ θρυλλούμενη ἐγκατάλειψη καὶ τοῦ ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Καὶ ἡ συνέχεια περιμένεται...

Η ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ τῶν ἐργατικῶν μεροκάματων ἔγινε μὲ τὸ ἴδιο μέτρο δικαιοσύνης ποὺ ἐφαρμόστηκε γιὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων. Τὸ μεροκάματο Βαρβαρέσου στὸ δεκαπλάσιο! Ἔτσι, ἐξοικονομοῦνται τὰ πράματα. Μισθοὶ πείνας στοὺς ὑπαλλήλους γιὰ τὸ χατῆρι τοῦ ἀνισοσκέλιστου προϋπολογισμοῦ. Μεροκάματα πείνας στοὺς ἐργάτες γιὰ τὸ χατῆρι τῆς κανακάρας βιομηχανίας.

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ «διήνυσε» κρητερικὰ ἕνα σχεδὸν αἰῶνα, μέχρις ὅτου κατορθώσει νὰ ἀνυψωθεῖ στὸν πρωθυπουργικὸν «θῶκον». Ἀλλ' ὡς φαίνεται, δὲν θ' ἀργήσει νὰ τὸν κατεβεῖ. Πολλὰ πρόκειται νὰ συντελέσουν γιὰ νὰ ἐπιταχυνθεῖ αὐτὸ τὸ μοιραῖο. Ἴσως, νὰ ἀρκέσει ἡ ραγδαία γελοιοποίηση τοῦ ἀνθρώπου, τόσο ραγδαία ποὺ πλέον δὲν προλαμβάνεται.

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ἀγωνιᾶ γιὰ τὴν ἐπισιτιστικὴ κρίση ποὺ ξέσπασε στὴν Εὐρώπη καὶ ὁλοένα γίνεται ζοφερότερη, ὅσο πλησιάζουμε τοὺς ἀγόνους ἀνοιξιάτικους μῆνες. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνηση, ὡς τόσο, δὲν πολυσκοτίζεται μὲ τέτοια μικροπράματα. Τὰ κρέμασε στὸν πλάτανο... Ἡ παραγωγικὴ ὑπαιθρος ἔχασε τὰ χέρια της. Οἱ δουλευτάδες τῆς γῆς, χιλιάδες ἀπάνω στὶς χιλιάδες, ἔπιασαν τὰ βουνά—ὅσοι δὲν εἶνε στὸ φρέσκο—καὶ τὰ χωράφια τους ἔγιναν ἱπποδρόμιο γιὰ τοὺς σπαχῆδες τοῦ Σούρλα καὶ τοῦ Καλαμπαλίκη. Πρὸς τί νὰ μᾶς ἀνησυχήσει ἡ πτώση τῆς παραγωγῆς; Θὰ φροντίσουν οἱ μεγάλοι μας σύμμαχοι. Κι' ἂν ἡ φροντίδα τους δὲν μᾶς τὰ βγάλει πέρα, ὁ μποῦφος ἑλληνικὸς λαὸς ξέρει καὶ τὰ βγάζει. Τέσσερα χρόνια, ἀπανωτά, ἔκανε ἄσκηση πείνας καὶ ἀεροφαγίας. Ἂς τὴν ἐπαναλάβει.

ΔΕ ΜΠΟΡΕΙ παρὰ κάποιος θὰ πῆρε στὸ λαιμό του τὸν ἄνθρωπο, μὲ τὴν ἀνεπίληπτη, ἕως χτές, κοινωνικὴ παράσταση, ποὺ βρέθηκε μπερδεμένος σὲ μιὰ διαχείριση γιὰ τὴν ὁποία πολλὰ κακὰ εἰπώθηκαν καὶ γράφηκαν κι' ὅπως ἀπεδείχθη καθόλου στὰ... κουτουρού. Εἶνε ἀνάγκη νὰ διεξαχθεῖ ἕνας εὐρύτατος ἔλεγχος πάνω σ' αὐτὴ τὴ διαχείριση, γιὰ νὰ διαπιστωθεῖ ἂν δὲν ὑπάρχουν κι' ἄλλοι ποὺ κρύβονται πίσω ἀπ' τὶς πλάτες ἀποτυφλωθέντων ὀργάνων καὶ τὸ σπουδαιότερο γιὰ ν' ἀποκαλυφθεῖ μέχρι τίνος βαθμοῦ ἐμεγαλούργησεν ἡ φαυλότητα καὶ ἡ ἀσυνειδησία εἰς βάρος τοῦ γυμνοῦ καὶ ξυπόλυτου λαοῦ.

ΕΙΝΕ ΠΕΡΙΠΟΥ μιὰ βδομάδα ποὺ κατέβηκαν σὲ ἀπεργία οἱ φαράδες ἀνεμοτρατῶν γιατὶ δὲ μπόρεσαν νὰ καταλήξουν σὲ συνεννόηση μὲ τοὺς καραβοκυρέους πάνω στὶς οἰκονομικὲς διεκδικήσεις τους. Τὴ στιγμὴ ποὺ μπαίνει στὴν πρώτη γραμμὴ τὴ ζήτημα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἐπιοιτιστικῶν δυνατοτήτων τοῦ τόπου καὶ τὸ ψάρι ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικώτατο παράγοντα ποὺ πρέπει, μὲ κάθε θυσία, νὰ ἐπιδιωχθεῖ ἡ αὔξηση τῆς παραγωγῆς του, οἱ ὑπεύθυνες ἀρχὲς τοῦ τόπου δὲν ἔκαναν καμμιὰ σοβαρὴ προσπάθεια—ὅσο ξέρουμε—νὰ ἐναρμονίσουν διαιτητικὰ τὶς συγκρουόμενες ἀπόψεις μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἀπεργῶν καὶ νὰ λήξει αὐτὴ ἡ ἀπεργία ποὺ ζημιώνει καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ καὶ τὴν οἰκονομία τοῦ τόπου. Ἔχουμε τὴ γνώμη πὼς μπορεῖ νὰ βρεθεῖ μιὰ βάση συμβιβασμοῦ μ' ἕνα μικτὸ σύστημα πληρωμῆς, ἀποδεκτὸ κι' ἀπὸ τὰ δυὸ ἀντιτιθέμενα μέρη. Δηλαδὴ μ' ἕνα λογικὸ κατώτατο ὅριο μεροκάματου καὶ μ' ἕνα λογικὸ ἐπίσης ποσοστὸ συμμετοχῆς στὴν παραγωγή. Τὸ μικτὸ σύστημα πληρωμῆς σὲ ἐπιχειρήσεις, σὰν τὶς ψαρευτικές, ποὺ ἡ παραγωγική τους ἀπόδοση ἐξαρτᾶται κατὰ μεγάλο μέρος ἀπ' τὴ φροντίδα καὶ τὸ ζῆλο τοῦ ἐργάτη, ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι εἶνε τὸ καλλίτερο καὶ συμφερότερο καὶ ἀπ' τὶς δυὸ πλευρές.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Δημαρχία Μυτιλήνης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Θεωροῦμεν σκόπιμον, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀπαιτήσεως παρὰ τῆς ἐνταῦθα Η. Ε. Μυτιλήνης προκαταβολῆς ἐγγυήσεως, νὰ ἀνακοινώσωμεν τὰ ἀκόλουθα:

Διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ τόπου συμβολαίου τοῦ ἐγκεκριμένου δυνάμει τοῦ ἀπὸ 12-9-1936 Δ/τος παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Η. Ἑταιρείαν νὰ εἰσπράξῃ ἅπαξ προκαταβολὴν ἐγγυήσεως.

Ἡ προκαταβολὴ αὕτη, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνωτέρα τῆς ἀξίας τῆς πιθανῆς καταναλώσεως τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ ὡριαίου χιλιοβάτ, εἶχε εἰσπραχθεῖ προπολεμικῶς παρ' ἑκάστου πελάτου ὑπὸ τῆς Η. Ε. Μυτιλήνης.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς Γερμανοκρατίας ἡ Η. Ε. Μυτιλήνης χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀλέγχοντα αὐτὴν Δῆμον καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐγκρίσεως ἁρμοδίας ἀρχῆς ἢ τοιαύτης κατοχῆς εἰσέπραξε παρὰ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ δύο νέας προκαταβολὰς ἐγγυήσεων.

Ἤδη ἐφαρμόζων κατὰ τὸν Δεκέμβριον τὴν ὑπ' ἀριθ. 3701 ἀπὸ 12 Μαρτίου 1945 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν ζητεῖ νέαν ἐγγύησιν.

Ἡ ἀνωτέρω ὑπουργικὴ ἀπόφασις δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀναδόχους ἠλεκτροφωτισμοῦ νὰ εἰσπράξουν νέαν προκαταβολὴν ἐγγυήσεως ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι τὸ ποσὸν τῆς περὶ οὗ πρόκειται ἐγγυήσεως δὲν θὰ ὑπερβῇ κατ' οὐδένα λόγον τὸ ἀντίτιμον καταναλώσεως ἑνὸς χειμερινοῦ μηνὸς ὡς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

Ἤδη ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Δῆμον περὶ τῆς ἀποφάσεώς της διὰ τὴν εἰσπραξιν τῆς νέας αὐτῆς ἐγγυήσεως καὶ χωρὶς νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτὸν τὰς τιμὰς τοῦ ὡριαίου χιλιοβάτ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐζήτησε νὰ εἰσπράξῃ ταύτην συμφώνως ἄλλωστε πρὸς τὴν σύμβασιν τὰς μέχρι σήμερον ἰσχυούσας Ὑπουργικὰς ἀποφάσεις ὡς καὶ πρὸς τὴν νεωτέραν ὑπ' ἀριθ. 39498 ἀπὸ 6-11-1945 ὁμοιαν ἐκυκλοφόρησε τὰς ἀπ-δείξεις εἰσπράξεως τιμολογοῦσα τὸ ὡριαῖον χιλιοβάτ μὲ δραχμὰς πεντακοσίας (500) διὰ τὴν ἰδιωτικὴν κατανάλωσιν καὶ δὲν γνωρίζομεν μὲ ποίας τὰς ἄλλας κατηγορίας τῆς κινήσεως καὶ τὰς ἀρδεύσεις.

Εἰς τὰ ἀποσταλέντα τελευταίως πρὸς ἔλεγχον εἰς τὸν Δῆμον δικαιολογητικὰ τῶν τιμῶν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἡ Ἠλεκτρικὴ καθορίζει τὰς κάτωθι τιμὰς ἀνὰ ὡριαῖον χιλιοβάτ κατὰ κατηγορίας.

Ἰδιωτικὸς φωτισμὸς Φ=222,20 δρ. ἄνευ φόρων ἢ 291,30 μετὰ τῶν φόρων.

Δημόσιος φωτισμὸς ΦΑ=193,85 δρχ. ἄνευ φόρων ἢ 224,90 μετὰ τῶν φόρων,

Κίνησις ΦΚΑΒ 173,95 δρχ. ἄνευ φόρων ἢ 226,00 μετὰ τῶν φόρων.

Ἄρδευσις ΦΚΑΑ=117,80 δρχ. ἄνευ φόρων ἢ 154,30 μετὰ τῶν φόρων.

Αἱ τιμαὶ ὅμως αἱ ἐφαρμοζόμεναι διὰ τὴν προκαταβολὴν εἶνε ἡ ὑπερημέναι τῶν νομίμων κατὰ τὰ κατωτέρω ποσὰ τὰ ὁποῖα προέκυψαν κυρίως ἐκ λογιστικῶν λαθῶν ἐφειλῶν ἐκ διαφόρων παραλειπόντων μηνῶν ἅτινα ὑπέβειξε εἰς τὴν Η.Ε.Μ ὁ Δῆμος Μυτιλήνης ὡς καὶ ἐκ πρακτικῆς διαφορᾶς μηνὸς Ἰουνίου 1945

Αἱ ἐπὶ πλέον παρὰ τῆς Η.Ε. Μυτιλήνης ζητούμεναι οὗται διαφοραὶ ἀνὰ ὡριαῖον χιλιοβὰτ εἶναι κατὰ κατηγορίας φωτισμοῦ αἱ ἀκόλουθοι,

Ἰδιωτικὸς φωτισμὸς = 13,70 ἄνευ φόρων ἢ 16,65 μετὰ τῶν φόρων.

Δημόσιος φωτισμὸς =17,,0 ἄνευ φόρων ἢ 20,50 μετὰ τῶν φόρων.

Κίνησις =21,90 ἄνευ φόρων ἢ 28,70 μετὰ τῶν φόρων.

Ἄρδευσις 42,86 ἄνευ φόρων ἢ 56 25 μετὰ τῶν φόρων.

Ἡ ἔννοια ὅμως τοῦ Νόμου καὶ τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως εἶναι ὅτι οἱ τιμαὶ αἵτινες πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν διὰ τὴν προκαταβολὴν πρέπει νὰ εἶναι αἱ κανονικαὶ τιμαὶ αἵτινες προκύπτουν καθαρὰ διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον δυνάμει τῆς 31416 ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1945 ἀποφάσεως καὶ οὐχὶ αἱ ἐξαγκορέναι τοιαῦται ἀπὸ διαφορᾶς προελθούσας κυρίως ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Η. Ε. Μυτιλήνης. Ἄλλως τε τὸ τοιοῦτον προκύπτει ἀπὸ τοῦ ὅτι ρητῶς ἀναφέρεται ὅτι θὰ ἠδύνατο ἀντὶ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου νὰ ἐλαμβάνετο ἕνας ἄλλος χειμερινὸς μὴν καθ' ὃν ἡ τιμὴ δὲν θὰ εἶχε διαφορᾶς.

Οὕτω αἱ καθαραὶ τιμαὶ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου μὲ τὰς ὁποίας θὰ ἐκκαιοῦτο νὰ εἰσπράξῃ ἡ Η. Ε. Μυτιλήνη τὴν προκαταβολὴν αἵτινες καθορίζονται εἰς τὰ ἀπολογιστικὰ δικαιολογητικὰ τῆς Η. Ε. Μυτιλήνης καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων διὰ λόγους ἄλλους διαφωνεῖ ἀκόμη ὁ Δῆμος δι' ὃ θέλει ἀποταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Μεταφορῶν εἶναι αἱ ἑξῆς.

Ἰδιωτικὸς φωτισμὸς - 209,50 δρ. ἄνευ φόρων καὶ 214,45 μετὰ τῶν φόρων

Δημόσιος φωτισμὸς =136,15 δρ. ἄνευ φόρων καὶ 284,35 μετὰ τῶν φόρων

Κίνησις =151,15 δρ ἄνευ φόρων καὶ 198,00 μετὰ τῶν φόρων

Ἄρδευσις =111, 6 δρ. ἄνευ φόρων καὶ 154,30 μετὰ τῶν φόρων.

Ἀντὶ τῶν τιμῶν τούτων ἡ Η. Ε. Μυτιλήνης ἐτιμολόγησε κατ' ἀρχὰς αὐθαιρέτως τὸν ἰδιωτικὸν φωτισμὸν μὲ δραχμὰς πεντακοσίας (500) ἀνὰ ὡριαῖον χιλιοβὰτ καὶ ἀνάλογως διὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας τιμολογεῖ τὰ σήμερον κατόπιν τῶν ἀρμοδίων διαμαρτυριῶν τοῦ κοινοῦ τὸ χιλιοβὰτ μὲ τὴν ἀδικαιολόγητον πάλιν τιμὴν τῶν 500 δρ. διὰ τὸν ἰδιωτικὸν φωτισμὸν καὶ δὲν γνωρίζομεν μὲ ποίας ἄλλας τὰς ἄλλας κατηγορίας.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω αὐθαιρεσίας τῆς Η. Ε. Μυτιλήνης ὁ Δῆμος προσφύγῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Μεταφορῶν.

Μπαίνω διὰ τὴν εἰσπραξιν παρὰ τῆς Η. Ε. Μυτιλήνης δὲν ἐπὶ πλέον προκαταβολῶν ἐγγυήσεως ἐπὶ Γερμανοκατοχῆς ὡς καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν κατ' αὐτὴν ὑφισταμένων τιμῶν καταναλώσεως τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου καθοριζομένων ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ κατ' εἰσήγησιν τῆς ἁρμοδίας διευθύνσεως ἀπεστάλη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3703 ἀπὸ 29/3/45 ὑπομνήματός της εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Μεταφορῶν διὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησε τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν καταναλωτὴν τῶν ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἐκ τῶν ἄνω αἰτίων ἀναγομένων δὲ εἰς σημαντικὸν ποσόν.

Μυτιλήνη τῇ 2 Φεβρουαρίου 1946

Ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης
ΔΗΜ. ΣΑΛΑΤΑΣ

ΠΡΟΓΣΤ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Δημ. Καλδῆς

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὰς Ἀξ. Διευθύνσεις τῶν ἐφημερίδων «Ἐλεύθ. Λέσβος» «Δημοκρατία», «Στέμμα», «Ἐμπρός», «Ἐθνική», «Δημοκράτην», «Ἀνατολή».

Ἐνταῦθα

Παρακαλοῦμε θερμὰ ὅπως δημοσιεύσητε στὸ φύλλο σας τὴ παρακάτω ἀνακοίνωσή μας:

Τὶς τελευταῖες μέρες πολλὲς καὶ διάφορες συζητήσεις γίνονται πάνω στὸ ζήτημα τῶν ψαριῶν, σχετικὰ μὲ τὶς καινούργιες ἀπαιτήσεις τῶν πληρωμάτων μας γιὰ νέα αὔξησι τοῦ μεροκαμάτου των.

Κατ' ἄλλους τὸ φταίξιμο προέρχεται ἀπὸ μᾶς καὶ κατ' ἄλλους ἀπ' τὰ πληρώματα.,

Ὁ Ἁλιευτικὸς Συνεταιρισμός μας, θεώρησε ὑποχρέωσή του νὰ φέρη στὴ δημοσιότητα ὅλες τὶς λεπτομέρειες τοῦ ζητήματος καὶ ν' ἀφίση τὸν κόσμο νὰ κρίνη, ποιὸς ἔχει τὸ δίκηο καὶ ποιὸς ἔχει τὸ ἄδικο.

Πρὸ ἕνα ἀκριβῶς μῆνα τὰ πληρώματα τῶν ἁλιευτικῶν μας μᾶς ζήτησαν αὔξησι τοῦ ἡμερομισθίου των, μὲ βάσιν τὸ λάδι. Αἱ ἀπαιτήσεις των συγκρινόμεναι μὲ τὰ προπολεμικὰ των μεροκάματα, ἦσαν πραγματικῶς ὑπερβολικαί, ἀλλὰ δεχτήκαμε, μὲ ἐπέμβαση τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, τοῦ κ. Λιμενάρχου καὶ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ Ἐργασίας. Καθωρίστηκε τότε τὸ μεροκάματο τοῦ πλοιάρχου σὲ ὀκτὼ ὀκάδες λάδι, τοῦ μηχανικοῦ σὲ ἕξη ὀκάδες καὶ τοῦ ναύτου σὲ τέσσαρες ὀκάδες, ἐπὶ πλέον δὲ στὸν καθένα ἀπὸ δυὸ ὀκάδες ψάρια γιὰ κάθε μέρα ἐργασίας. Ἐκεῖνες τὶς μέρες τὸ λάδι εἶχε 4000 μὲ 4200 δραχμὲς καὶ βάσει αὐτῆς τῆς τιμῆς πληρώναμε τὰ μεροκάματα. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ βδομάδα τὸ λάδι κατέβηκε στὶς 2000 μὲ 2200 ἡ ὀκᾶ, ἀλλὰ τὰ πληρώματά μας δὲν δεχτήκανε νὰ πληρωθοῦν σ' αὐτὴ τὴν τιμή, ὅπως ἦτο καὶ ἡ συμφωνία μας, ἀλλὰ ἀπήγησαν καὶ ἐπέμεναν νὰ πληρωθοῦν ὁ ναύτης πρὸς 14.000 δραχμές, δηλαδὴ μὲ ἑπτὰ ὀκάδες λάδι καὶ ἀνάλογα νὰ πληρωθῇ ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ μηχανικός. Μὲ μεσολάβησι τοῦ ΠΕΚ ὑποχωρήσαμε πάλι καὶ συμφωνήσαμε νὰ πληρωθῇ μεροκάματο στὸν πλοίαρχο 24.000, στὸν μηχανικὸ 18.000 καὶ στὸν ναύτη 12.000, μὲ ἐπὶ πλέον δυὸ ὀκάδες ψάρια στὸν καθένα.

Πέρασαν λίγες μέρες καὶ μᾶς πρόβαλλαν καινούργιες ἀπαιτήσεις.

«Θέλομε», μᾶς δήλωσαν ἔγγραφως, νὰ γίνουμε συνέταιροι στ' ἁλιευτικά σας. Θέλομε νὰ μᾶς δίνετε 35 ο/ο ἀπ' τὴ πώλησή σας καὶ ν' ἀφαιρεῖτε μόνο τὰ πετρέλαια καὶ τοὺς φόρους. Γιὰ δίχτυα, σχοινιά, μπογιές, μηχανές, σπασίματα, ὁλικὲς ἀπώλειες, μᾶς δήλωσαν ὅτι θὰ εἶνε ἀνεύθυνοι καὶ δὲν θὰ ἐνδιαφέρωνται. Ζήτησαν δηλαδὴ μ' αὐτὴ τὴν ἀξίωσή των, νὰ εἶναι συνέταιροι μόνο στὴν εἰσπραξη, τὴν ἀκαθάριστη τῶν πωλήσεών μας, ὄχι δὲ καὶ στὴ ζημιά, ὅπως π. χ. προχθὲς ἔμεινε μιὰ τράτα τοῦ Ἀντ. Ἀθηνιώτη στὸν πάτο, ἀξίας δέκα ἑκατομμυρίων καὶ ἄνω.

Ἀρνηθήκαμε νὰ δεχτοῦμε τὶς ἀξιώσεις των καὶ καταλήξαμε νὰ θέσωμε τὸ ὅλο ζήτημα ὑπὸ τὴ κρίση τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ ἐπὶ παρουσία ἀντιπροσώπου αὐτῶν παὶ τοῦ ΠΕΚ. Ἐκεῖ προφασίστηκαν ὅτι τὸ Σωματεῖο των εἶναι τριάντα πέντε ἄνθρωποι, ὅτι δὲν τοὺς χρησιμοποιοῦμε ὅλους στὴ δουλειά μας ἀλλὰ ὅποιους θέλομε καὶ ὅτι σ' ἕνα μῆνα μόλις δουλεύουν 10 μεροκάματα καὶ ὅτι γι' αὐτοὺς ὅλους τοὺς λόγους δὲν μποροῦν νὰ ἱκανοποιηθοῦν καὶ γιὰ ζήσουν.

Τότε μπροστὰ στὸν κ. Γεν. Διοικητὴ τοὺς δηλώσαμε ὅτι, ἀναλαμβάνωμε τὴν ὑποχρέωση νὰ χρησιμοποιοῦμε ὅλη τὴ διαθέσιμο δύναμι τοῦ Σωματείου των καὶ ὅτι δεχόμαστε νὰ τοὺς πληρώνωμε μηνιάτικο (τριάντα μέρες τὸν μῆνα) μὲ τὸ ἀκόλουθο μισθολόγιο. Τὸν πλοίαρχο 720.000 δραχμές, τὸν μηχανικὸ 540,000, τὸν ναύτη 360.000, τροφὴ τὸ βράδυ τῆς δουλειᾶς καὶ ἐπὶ πλέον μὲ μία ἕως δυὸ ὀκάδες ψάρια τὸν καθένα σὲ κάθε μέρα ἐργασίας.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι τὰ μηνιάτικα αὐτὰ εἶναι τριπλάσια ἀπ' ὅσα τελευταίως μόλις καθώρισε τὸ Ὑπουργεῖο Ἐμπορικῆς ναυτιλίας γιὰ τὰ πληρώματα τῶν ἁλιευτικῶν πλοίων καὶ ὅτι τέτοια μηνιάτικα δὲν παίρνουν σήμερα αὐτοὶ οἱ Ὑπουργοί, οὔτε αὐτοὶ οἱ ἐπιστήμονες οὔτε ἡμεῖς οἱ ἴδιοι μὲ τ' ἁλιευτικά μας μποροῦμε νὰ ξεκαθαρίσωμε τέτοια ἀπολαβή.

Ὄχι, μᾶς ἀπήντησαν. Δὲν θέλομε μεροκάματα καὶ μηνιάτικα. Θέλομε νὰ γίνωμε συνέταιροι κατὰ τὸ τρόπο ποὺ θέλομε ἡμεῖς, μόνο στὴν εἰσπραξη κι' ὄχι στὴ ζημιά.

Ἀρνηθήκαμε ὅπως ἦταν ἑπόμενο ἀπὸ φυσικὸ καὶ νόμιμο δικαίωμά μας νὰ μὴ δεχθοῦμε συνεταιρισμὸ στὴ δουλειά μας.

Ἐπιχειρήσαμε τώρα ἕνα δυὸ μέρες νὰ δουλέψωμε τ' ἁλιευτικά μας, ἐργαζόμενοι οἱ ἴδιοι ἡμεῖς μὲ τὴ βοήθεια ἐλευθέρων ναυτεργατῶν ἐκτὸς τοῦ Σωματείου. Προχτὲς δηλαδὴ τὴ περασμένη Τετάρτη κατωρθώσαμε καὶ βγάλαμε στὴ δουλειὰ τέσσαρα ἁλιευτικά μας, τὴ Πέμπτη παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες μας στείλαμε μόνο δυὸ ἁλιευτικὰ καὶ σήμερα Παρασκευὴ κανένα, γιατὶ ἐνῷ βρίσκονται ἐδῶ πολλοὶ ἐργάται ποὺ ζηλεύουν τὸ προσφερόμενο μεροκάματο καὶ θέλουν νὰ πιάσουν δουλειὰ στ' ἁλιευτικά μας, πιέζωνται καὶ ἐμποδίζονται καὶ ἀπειλοῦνται ἀκόμη ἀπ' τοὺς ἀπεργοὺς νὰ μὴ ἐργασθοῦν.

Ἂν κι' ἡμεῖς ἀποφασίζαμε νὰ κρατήσωμε τὴν ἴδια στάση, τότε ἀσφαλῶς θὰ ἐπροκαλοῦντο λυπηρὰ ἐπεισόδια καὶ συγκρούσεις. Γι' αὐτὸ ἀποφασίσαμε νὰ δέσωμε τ' ἁλιευτικά μας, μέχρις ὅτου βροῦμε πληρώματα ἀπ' ἄλλα λιμάνια.

Τώρα, ἂν θὰ στερηθῆ ἐπ' ἀρκετὸ καιρὸ ὁ τόπος μας τὸ ψάρι, δὲν μποροῦμε βέβαια νὰ ἔχωμε ἡμεῖς καμμιὰ εὐθύνη ἢ φταίξιμο. Ἂς μᾶς κρίνη ὁ κόσμος ἂν ἔχωμε δίκηο κι' ἂν εἶναι δικαίωμά μας νόμιμο καὶ ἐλεύθερο, νὰ μὴ θέλωμε ξένο νοικοκύρη στὰ σπίτια μας.

ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΣ
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝ

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΝΑΥΤΩΝ ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΩΝ

ΑΠΑΝΤΟΥΜΕ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

Στὰ ψευδολογήματα μὲ τὰ ὁποῖα οἱ πλοιοκτῆτες προσπαθοῦν, αὐτὲς τὶς μέρες ποὺ συνεχίζεται ἡ ἀπεργία μας, νὰ ἐξαπατήσουν τὸ λαὸ καὶ νὰ τὸν κάνουν νὰ πιστέψει πὼς θέλουμε σώνει καὶ καλὰ νὰ γίνουμε συνεταῖροι στὶς ἐπιχειρήσεις των, τοὺς ἀπαντοῦμε:

Δὲ ζητοῦμε νὰ γίνουμε συνεταῖροι τους. Θέλουμε μέρισμα ἀνάλογο μὲ τὴν ἐργασία μας ποὺ δὲν καθορίζεται μὲ μεροκάματο, ἀφ' οὗ δὲν ἔχει ὥρια χρονικά.

Ὅσον ἀφορᾶ τοὺς ἰσχυρισμούς των πὼς μᾶς δίνουν μισθοὺς βασιλικοὺς κι' αὐτοὶ δὲν.... θησαυρίζουν, ἀπαντοῦμε μὲ ἀριθμούς.

ΕΞΟΔΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑ

1 Καπετάνιος 20)ωρο ἡμερ)θειο	Δραχ.	24.000
1 Μηχανικὸς » »	»	18.000
4 ἐργάτες » »	»	48.000
150 κοιλὰ πετρέλαια	»	28.500
12 κοιλὰ μηχανέλαιο	»	9.600
Στουπὶ μηχανῆς	»	1.500
Νῆμα 1 ὀκᾶ	»	48.000
Σχοινὶ	»	15.000
Συρματόσχοινο	»	10.000
Φόροι		176.000
		378.600

ΕΣΟΔΑ

Ψάρια ΑΑΑ	ὀκάδες	30	X	6000	=	180.000
» ΑΑ	»	50	X	3400	=	170.000
» Κουτσομοῦρες	»	100	X	2400	=	240.000
» Μαρίδες κλπ.	»	200)	X	1200	=	360000
» Σκυλόψαρα	»	100)				
		480				950.000
Μεῖον ἔξοδα						349.600
						600.400
Ἀπόσβεσις						30.000
Κέρδος καθαρὸ						570.400

Ἂς σημειωθεῖ ὅτι τὰ ἔξοδα εἶναι τὰ ἀνώτερα ποὺ μπορεῖ νὰ καθορισθοῦν τὰ δὲ ἔσοδά τους σὲ ποσότητα ψαριῶν, εἶναι τὰ ὀλιγώτερα, γιατὶ τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς εἶναι πάνω ἀπὸ 480 ὀκάδες ψάρια.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΤΙ
ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ
ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ
ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ:
ΡΑΔΙΟ - ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΧΡΟΝΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1935
ΠΙΤΤΑΚΟΥ 7 ΤΗΛ. 5.65

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΙΑΒΛΕΠΕΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ

ΤΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ, 9. — Οἱ «Τάϊμς» δημοσιεύουν ἀνταπόκριση τοῦ ἀπεσταλμένου τους στὴν Πόλη ποὺ ἀποκαλύπτει ὅτι, οἱ τουρκικοὶ κύκλοι δὲν ἔμειναν ἱκανοποιημένοι ἀπ' τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συζήτησης τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος στὸ Συμβούλιο τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Τὸ ζήτημα, κατὰ τοὺς τουρκικοὺς κύκλους, ἔφερε στὴν ἐπιφάνεια ὡμοὺς κινδύνους ποὺ ἀπειλοῦνε τὴ διεθνῆ εἰρήνη. Ἂν καὶ ἡ ἀναγνώριση τῆς Ρουμανικῆς κυβέρνησης ἀπ' τὶς δυτικὲς Δυνάμεις, εἶνε ἕνα γεγονὸς ποὺ ἀμβλύνει τὶς ἀντιθέσεις μεταξύ των καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ μετριάζει τοὺς φόβους γιὰ ἐπιδείνωση τῆς διεθνοῦς κατάστασης, οἱ τουρκικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι, ἡ Τουρκία πρέπει νὰ διατηρήσει τὸ στρατό της καθὼς καὶ τὰ ἀποθέματά της. Ἂν δὲν ὑπῆρχον αὐτοὶ οἱ φόβοι, ἡ Τουρκία θὰ μποροῦ